

Annars i Gravås

Han bor i e fina stöge,
som ligger på Gravåsmon,
å när jä förbi ha dröge,
jä beunnre idyllen å ron.
Der går han å pöter i jola
å bruker sin lelle löt
å töcker, att live på jola
å nöe te gläje sä öt.

Vår Herre va snäll, da han ga
oss

en töcken som Annars i Gravås.
Han hör ej te dem, som dom-
derer,

slör näven i bole å ryter,
mä lånte fjärer stölserer
å bürer opp sä å skryter.
Dä ä en enkel å rättfram man,
å tänk va möe han kan!

Han ä könnig i nöe tå höre,
te hogge i sten å böre
å skåpe förnämlige värder
öt bönnen i gúnnerskegårdar,
som gjort den seste fåla
frå denne bedrövlige våla.
Ja, Annarses gravvårdsstener
di levnes mä dö förener.

I förti år har Annars lets
i gamle nötte sockenskrefter,
å mange sier har han plete
om sene sockenbors bedrefter.
Han känner präster å patroner
å mästersmeer ifrå Rexe,
å bonnepamper å motroner
kan Annars som e uttaläxe.

Mä fattigt finnefolk i Bogen
å rikmälingers bree trut
ä Annars mer än väl förtrogen,
om allt han gär e bok te slut.
E lifsens bok om våre bygder,
dit andens ljus ej alltid räckte,
e bok om fel men mer om
dygder

hos våre fäders kärve släkte.
Tess denne boka skepnad tager,
vi går liksom i väntnes dager.

Karl Rick. André.